

SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI
DEPARTAMENTUL PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL

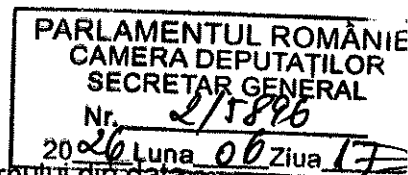
B-dul Primăverii nr. 22, sector 1, București, Tel: 0213143400 int.3000, Email: drparlament@gov.ro

JEP. LE 9

Nr. 7280/2026

17-06-2026

Către: **DOAMNA IOANA BRAN - VOINEA**
SECRETARUL GENERAL AL CAMEREI DEPUTAȚILOR

Ref. la: punctele de vedere ale Guvernului aprobate în ședința Guvernului din data
de 12 iunie 2026

STIMATĂ DOAMNĂ SECRETAR GENERAL,

Vă transmitem, alăturat, în original, **punctele de vedere ale Guvernului** referitoare la:

1. **Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.2/2021 privind depozitarea deșeurilor (Bp.710/2025, Plx.236/2026);**

2. **Propunerea legislativă pentru modificarea art. 525 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă și completarea Legii nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor (Plx. 189/2026);**

3. **Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr.305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii (Plx.186/2026);**

4. **Proiectul de lege pentru instituirea unei scheme de ajutor de stat pentru susținerea activității crescătorilor din sectorul suinelor, program de susținere a fermierilor pentru reproducția suinelor din rasa pură și hibridă pentru compensarea cheltuielilor cu creșterea și întreținerea exemplarelor până la vânzare (Bp.89/2025, Plx. 433/2026);**

5. **Proiectul de lege privind instituirea unei scheme de ajutor de stat pentru susținerea activității crescătorilor din sectorul suin în perioada 1 martie 2025 – 1 februarie 2026 în contextul crizei provocate de Pesta Porcină Africană (Bp.88/2026, Plx.432/2026);**

6. **Propunerea legislativă privind modificarea și completarea Ordonanței de urgență nr. 13/2013 privind serviciile poștale (Bp. 51/2026, Plx.355/2026);**

7. **Proiectul de lege pentru modificarea și completarea Legii locuinței nr.114/1996 (Bp.648/2025, Plx.181/2026);**

8. **Propunerea legislativă pentru completarea Legii nr.312/2005 privind dobândirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor de către cetățenii străini și apatrizi, precum și de către persoanele juridice străine (Bp. 133/2026, L 255/2026);**

9. **Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal (Plx.327/2026);**

10. **Propunerea legislativă pentru completarea Legii nr.185/2013 privind amplasarea și autorizarea mijloacelor de publicitate (Bp.735/2025, Plx.238/2026);**

11. **Propunerea legislativă pentru modificarea art. 155 din Legea nr. 286/2009 privind Codul Penal (Bp.141/2026);**

12. **Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr.305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii (Plx.188/2026);**

13. **Propunerea legislativă pentru completarea Legii nr. 18/1991 privind fondul funciar (Bp.97/2026);**

14. Propunerea legislativă privind modificarea și completarea Legii nr.198 din 2023 a învățământului preuniversitar (**Plx.150/2025**);

15. Propunerea legislativă pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 12/1998 privind transporturile pe căile ferate (**Bp.73/2026, Plx.342/2026**);

16. Propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr. 227/2015 privind Codul Fiscal (**Bp.4/2026, Plx.322/2026**);

17. Propunerea legislativă pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor și pentru modificarea și completarea Legii nr. 289/2002 privind perdelele forestiere de protecție (**Bp.571/2025, Plx.133/2026**);

18. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.21/1992 privind protecția consumatorului (**Bp.251/2025, Plx.389/2025**);

19. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea art.30 din Legea nr.500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare (**Bp. 22/2026, Plx. 324/2026**);

20. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea art.10 din Legii nr. 78/2014 privind reglementarea activității de voluntariat în România (**Bp. 112/2026, Plx. 392/2026**);

21. Propunerea legislativă privind prevenirea epuizării profesionale (**Bp.749/2025, Plx.263/2026**);

22. Propunerea legislativă pentru completarea Legii nr.286/2009 privind Codul penal și a Legii nr. 487/2002 a sănătății mintale și a protecției persoanelor cu tulburări psihice (**Bp.46/2026, Plx.386/2026**);

23. Propunerea legislativă privind măsurile de aplicare a Regulamentului (UE) 2024/1.252 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 aprilie 2024 de instituire a unui cadru pentru asigurarea aprovizionării sigure și durabile cu materii prime critice și de modificare a Regulamentelor (UE) nr.168/2013, (UE) 2018/858, (UE) 2018/1.724 și (UE) 2019/1.020, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative pentru activitatea de extracție a materiilor prime critice (**Bp.69/2026, Plx.379/2026**).

Cu deosebită considerație,

NINI SĂPUNARU

~~SECRETAR DE STAT~~

PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul Administrativ, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru completarea Legii nr.286/2009 privind Codul penal și a Legii nr. 487/2002 a sănătății mintale și a protecției persoanelor cu tulburări psihice*, inițiată de doamna deputat Neafiliat Raisa Enachi (**Bp. 46/2026, Plx. 386/2026**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare completarea *Legii nr.286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare* și a *Legii nr. 487/2002 a sănătății mintale și a protecției persoanelor cu tulburări psihice, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, propunându-se asigurarea, pentru instanțe, a unui cadru legal clar și constituțional, care să permită aplicarea unor măsuri de siguranță excepționale, cu caracter preventiv și educativ, minorilor sub 14 ani care au săvârșit infracțiuni deosebit de grave, atunci când expertiza medico-legală psihiatrică complexă constată existența discernământului funcțional al minorului și pericolul social iminent.

II. Observații

A. Considerații generale

Cu privire la vârsta răspunderii penale a minorilor, Comisia de psihiatrie pediatrică a Ministerului Sănătății, precizează: *"Majoritatea experților în criminologie, psihiatrie pediatrică, psihologie și drepturile copilului consideră că nu este recomandată scăderea vârstei"*, bazându-se pe următoarele argumente:

a) Dezvoltarea neurobiologică a copiilor și adolescenților

- stabilirea unui prag minim de răspundere penală reprezintă o opțiune normativă esențială a oricărui sistem juridic, aflată la intersecția dintre drept, psihologie și științele neurocognitive. Argumentul potrivit căruia minorii sub 14 ani nu pot avea, în mod obișnuit, discernământ penal deplin nu este doar o convenție legislativă, ci reflectă realități neurobiologice demonstrabile. Datele contemporane din neuroștiințe oferă un suport științific solid pentru menținerea unui astfel de prag, întrucât structurile cerebrale implicate în responsabilitate, control și anticipare sunt încă în proces de maturizare la această vârstă,

- discernământul penal presupune mai mult decât simpla cunoaștere a normei. El implică și capacitatea de a înțelege caracterul ilicit al faptei, de a anticipa consecințele acesteia, de a evalua proporțional gravitatea comportamentului și, mai ales, de a-și controla impulsurile în acord cu această evaluare. Din perspectivă neurobiologică, aceste funcții depind în mod esențial de maturitatea cortexului prefrontal. Cortexul prefrontal, în special regiunile dorsolaterală și ventromedială, este responsabil pentru funcțiile executive: inhibiția comportamentală, planificarea, flexibilitatea cognitivă și integrarea judecății morale. Studiile de imagistică cerebrală arată că această regiune este una dintre ultimele care își finalizează maturizarea, proces ce continuă până la începutul vârstei adulte. Sub 14 ani, mielinizarea și reorganizarea sinaptică sunt în plină desfășurare, iar conectivitatea funcțională dintre zonele frontale și cele limbice este încă instabilă. În consecință, capacitatea de autocontrol și de evaluare rațională a consecințelor este structural limitată,

- un argument suplimentar îl constituie dezechilibrul funcțional dintre sistemul limbic și sistemul de control executiv. Sistemul limbic, care include amigdala și structuri implicate în procesarea recompensei, are un rol dominant în copilărie și preadolescență. Reactivitatea

emoțională este crescută, iar sensibilitatea la recompense imediate depășește capacitatea de a evalua riscurile pe termen lung. În termeni juridici, aceasta înseamnă că minorul poate acționa sub influența impulsului emoțional fără a avea resursele neurocognitive necesare pentru a-l inhiba eficient,

- dezvoltarea gândirii abstracte și a capacității de anticipare complexă este progresivă. Conform modelului dezvoltării cognitive formulat de Jean Piaget, stadiul operațiilor formale - care permite raționamentul ipotetico-deductiv și analiza consecințelor abstracte - se consolidează abia în adolescență. Neurobiologic, această etapă corespunde maturizării rețelelor fronto-parietale implicate în simularea mentală și evaluarea scenariilor alternative. În lipsa acestei capacități, copilul sub 14 ani tinde să evalueze predominant consecințele imediate, concrete, și nu pe cele indirecte sau viitoare,

- judecata morală, esențială pentru imputabilitatea penală, presupune integrarea emoției cu evaluarea normativă. Aceasta implică interacțiunea dintre cortexul prefrontal medial, cortexul orbitofrontal, amigdala și girusul cingulat anterior. În preadolescență, aceste circuite nu sunt încă optimizate, ceea ce reduce capacitatea de a aprecia proporționalitatea și gravitatea faptei în context social larg. Astfel, chiar dacă minorul poate recunoaște că o faptă este „*interzisă*”, nu are întotdeauna maturitatea neurală pentru a integra pe deplin semnificația și consecințele sociale ale acesteia.

b) Impactul scăderii vârstei răspunderii penale: copiii expuși procedurilor penale dezvoltă un risc crescut de tulburări psihice, dar și internalizarea identității de „*infractor*” și etichetarea în comunitate, iar etichetarea este unul dintre cei mai puternici predictorii ai recidivei. Deoarece creierul unui copil este încă în dezvoltare, confruntarea cu sistemul penal poate afecta procese precum reglarea emoțiilor, stima de sine, capacitatea de încredere în adulți și instituții.

c) Copiii vulnerabili sunt supraproportional afectați: reducerea vârstei duce la penalizarea copiilor din medii defavorizate, celor cu tulburări neurodezvoltative, celor abuzați sau neglijăți.

d) Expunerea la medii delincvente: deși legislația încearcă să separe minorii, în practică măsurile privative de libertate îi pot pune în contact cu adolescenți mai mari, se formează modele negative, iar copilul poate învăța comportamente antisociale avansat,

e) Impactul asupra familiilor și comunității:

- stigmatizarea familiei: părinții sunt deseori percepuți ca fiind vinovați de comportamentul copiilor, ceea ce poate genera marginalizare socială, dificultăți de angajare, tensiuni în comunitate;

- ruptura familială: procedurile penale duc uneori la plasamente, distanțare emoțională între copil și părinte, sentimentul de vinovăție al părinților, iar abandonul este predictor major pentru delincvență ulterioară;

- pierderea accesului la educație: copiii implicați în proceduri penale se confruntă cu excluderi școlare, abandon școlar, acces redus la oportunități educaționale.

f) Scăderea vârstei nu reduce criminalitatea, datele comparative arată că în țările cu vârste mici ale răspunderii penale (ex. UK – 10 ani), nu scade delincvența juvenilă, iar măsurile punitive aplicate prea devreme cresc riscul de recidivă juvenilă, reinfracționalitate la adult, marginalizare, etichetare socială („*delincent*”), tulburări psihologice, legături cu grupări delincvente; motivul este simplu: copiii nu iau decizii pe baza consecințelor penale, ci acționează impulsiv, sub influența grupului, emoțiilor sau neînțelegerii consecințelor.

g) Cadrul internațional recomandă măsuri educative, nu pedepse:

- organizații precum ONU, Consiliul Europei și UNICEF recomandă răspunderea penală cât mai târzie și accent pe intervenții psihologice, reintegrare, suport social, programe de prevenție;

- țările cu vârste mai mici ale răspunderii penale (ex. 10–12 ani) sunt în general criticate la nivel internațional;

h) Situația actuală din România este aliniată standardelor europene, acest model fiind considerat echilibrat și comparabil cu alte state precum Germania, Italia, Spania, Austria.

i) Mai importantă este prevenția, nu pedeapsa, prin dezvoltarea de programe care să aibă în vedere sănătatea mintală a copiilor, prevenția comportamentelor de risc și intervenția timpurie, în direcția sprijinirii copilului, nu a pedepsirii mai dure. Convenția ONU privind Drepturile Copilului recomandă, de asemenea, orientarea spre măsuri educative, nu punitive, iar Consiliul Europei recomandă minim 14 ani vârsta răspunderii penale

j) Esențială este separarea conceptului de responsabilitate de cel de incriminare: tendința europeană și recomandarea specialiștilor

sunt de a proteja minorii, de a evalua atent discernământul și de a oferi suport educativ, psihologic și social, nu pedepse penale mai dure.

Raportul mondial privind violența împotriva copiilor a îndemnat guvernele să „se asigure că detenția este utilizată doar pentru infractorii minori care sunt evaluați ca reprezentând un pericol real pentru ceilalți și numai ca ultimă soluție, pentru cea mai scurtă perioadă necesară și după audierea judiciară, cu resurse mai mari investite în programe alternative de rehabilitare și reintegrare bazate pe familie și comunitate”

În concluzie, comisia consideră că scăderea vârstei răspunderii penale are un impact negativ semnificativ, iar beneficiile sunt aproape inexistente, întrucât această măsură nu reduce criminalitatea, crește recidiva, afectează dezvoltarea copiilor și adolescenților, crește costurile sociale, împovărează sistemul de justiție și produce efecte adverse asupra familiei și comunității. Soluțiile recomandate la nivel internațional nu sunt focusate pe coborârea vârstei, ci au în vedere investiții în prevenție, sprijin social și psihologic, programe anti-bullying, intervenție timpurie în familie, considerând particularitățile bio-psiho-sociale ale fiecărui caz.

B. Considerații punctuale

1. Cu privire la Art.1, pct.1 din inițiativa legislativă, precizăm că, la alin. (1¹), formularea „*prin excepție de la alin. (1)*” este eronată, fiindcă posibilitatea aplicării măsurilor de siguranță propuse nu constituie o derogare de la lipsa răspunderii penale a minorilor cu vârsta până în 14 ani consacrată de art. 113 alin. (1) Cod penal.

Înlăturarea răspunderii penale ca urmare a reținerii cauzei de neimputabilitate a minorității [art. 113 alin. (1) din *Codul penal*] constă în faptul că unui astfel de minor nu îi pot fi aplicate măsuri educative. Lipsa răspunderii penale nu echivalează și nu înlătură, însă, după cum arătam anterior, posibilitatea aplicării unor măsuri de siguranță, astfel încât excepția în sensul propus de initiator este nu doar eronată, ci și, posibil, generatoare de confuzii.

Totodată, formularea „*sau alte infracțiuni prevăzute de lege*” din cuprinsul alin. (1¹), este pe de o parte eronată și, pe de altă parte, contradictorie.

Este eronată fiindcă norma ar trebui să aibă în vedere „*fapte prevăzute de legea penală*”, și nu infracțiuni de vreme ce într-o atare ipoteză lipsește, prin definiție, trăsătura esențială a imputabilității.

Situația este similară și cu privire la sintagma „*infracțiuni deosebit de grave*”.

Formularea este contradictorie, deoarece - din cauza caracterului larg/general al normei - sintagma „*sau alte infracțiuni prevăzute de lege*” anulează enumerarea limitativă dorită de către inițiator (aplicarea sa doar în privința conduitelor antisociale deosebit de grave).

În plus, sintagmele „*centru specializat*”, „*expertiză medico-legală complexă*”, „*discernământul funcțional*”, „*control judecătoresc strict*” sunt lipsite de claritate și previzibilitate.

Pe de o parte, textul propus operează cu noțiuni/exprimări precum „*complexă*”, „*strict*” „*funcțional*” care nu sunt reglementate ca atare de dispozițiile procesuale în vigoare. Din acest motiv, există riscul de a induce percepția unui alt înțeles decât cel actual, aspect care nu rezultă din intenția de reglementare.

Pe de altă parte, nu este precizat în ce anume constă controlul judecătoresc strict la care se face referire, și nici care sunt acele centre specializate avute în vedere.

Atragem atenția că claritatea și previzibilitatea sunt condiții de calitate a legii, inerente oricărui act normativ, a căror nerespectare a fost sancționată de către Curtea Constituțională a României prin declararea soluțiilor legislative respective ca fiind contrare *Legii fundamentale*.

2. În ceea ce privește pct. 2 al inițiativei legislative, precizăm următoarele:

Măsurile concrete propuse prin propunerea legislativă [art. 1131 alin. (1)] își au deja - în principiu și într-o formă similară - corespondent în legislația în vigoare;

Obiectivul declarat al măsurilor concrete propuse [art. 113 alin. (2)] este deja reglementat și avut în vedere prin *Legea nr. 272/2004* și, în plus, reglementarea sa în această formă în cadrul *Codului penal* este nespecifică acestui tip de act normativ;

Norma este lipsită de claritatea și previzibilitatea necesară unui act normativ, cu atât mai mult cu cât legislația penală implică în această materie standarde chiar mai ridicate decât în mod obișnuit. De exemplu, la alin. (1) lit. a) nu se precizează care sunt acele „*situații extraordinare*” avute în vedere. De asemenea, nu se stabilește în ce anume constă măsura supravegherii judiciare specializate la care se face referire la lit. b) ce obligații incumbă minorului și ce anume atribuții presupune din partea organelor judiciare.

La alineatul (2), deși se face referire la luarea măsurii pe o „*durată determinată*”, nu se stabilesc limitele minimale și maximele în acest sens pentru ca măsura să poată fi individualizată. De asemenea, revizuirea „*periodică*” nu stabilește și un termen sau, după caz, situații care să genereze revizuirea periodică a măsurii.

În plus, întreaga concepție a alineatului este contradictorie: dacă măsurile se aplică pe durată determinată, ele vor înceta - în mod firesc - la momentul împlinirii perioadei pentru care au fost dispuse și nu odată „*ce pericolul care le-a determinat a fost înlăturat*” (în această din urmă situație durata măsurii fiind determinabilă).

„*Scopul preventiv și educativ*”, enunțat la alin. (3) lit. c), nu exclude natura de drept penal a măsurii, astfel cum precizează inițiatorul. De altfel, o asemenea precizare contravine chiar dispozițiilor Codului penal, care - enumerând măsurile de siguranță în cadrul art. 2 privitor la legalitatea sancțiunilor - califică expres măsurile de siguranță ca fiind sancțiuni de drept penal.

3. Cu privire la completarea *Legii sănătății mintale și a protecției persoanelor cu tulburări psihice, nr. 487/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, prin introducerea articolului 56¹, precizăm:

Articolul propus este introdus în cadrul secțiunii referitoare la internarea nevoluntară, care reprezintă o procedură medicală reglementată clar și aplicată exclusiv pe baza unor criterii clinice stabilite de medicul psihiatru. Astfel, internarea nevoluntară se dispune doar în situațiile în care există o tulburare psihică și un risc iminent pentru persoana în cauză sau pentru alte persoane ori riscul de agravare severă în absența tratamentului.

Procedura include garanții medicale și juridice riguroase, respectiv evaluarea de către o comisie medicală și confirmarea de către instanța de judecată.

În acest context, reglementarea propusă introduce un mecanism paralel, fără a clarifica raportarea la cadrul existent și fără a menține principiul fundamental potrivit căruia internarea psihiatrică are la bază indicația medicală și nu considerente de “*pericol social grav și actual pentru societate*”.

Totodată, noțiunea de „*centru specializat*” nu este definită și nici modul de organizare și de funcționare sau încadrarea acestuia în rețeaua existentă de servicii de sănătate mintală.

De asemenea, sintagme precum „*control judecătoresc strict*” sau „*revizuire periodică*” nu sunt corelate cu mecanisme clinice și proceduri clar stabilite, ceea ce poate genera dificultăți de aplicare și interpretări neunitare.

În același sens, prevederea privind stabilirea procedurii și monitorizării prin norme metodologice comune între instanțe și centrele de sănătate mintală nu este adaptată cadrului actual de organizare a sistemului de sănătate.

Conform prevederilor *Ordinului ministrului sănătății nr. 1.562/2025 privind organizarea, funcționarea și atribuțiile centrelor de sănătate mintală și pentru prevenirea adicțiilor (CSMPA)*, centrele sunt compartimente funcționale, fără personalitate juridică care fac parte din structura organizatorică a unităților sanitare cu paturi, cu rol de furnizare de servicii specializate de sănătate, fără a avea atribuții de reglementare sau de elaborare de norme juridice.

Nu în ultimul rând, propunerea nu reflectă capacitatea actuală a sistemului de sănătate mintală, caracterizat prin resurse umane și infrastructură limitate. Introducerea unor noi structuri sau mecanisme fără o fundamentare clară din punct de vedere medical și organizațional, precum și fără asigurarea resurselor necesare, poate afecta calitatea intervențiilor terapeutice vizate.

Totodată, cu privire la Art. II din inițiativa legislativă, nu este foarte clar scopul acestei propuneri de reglementare, conținutul său fiind similar celui propus la Art. I.

Mai mult, introducerea unei astfel de dispoziții în legea sănătății mintale este, pe de o parte, stigmatizantă și, pe de altă parte, neconformă concepției generale de reglementare de vreme ce sunt avuți în vedere minorii cu privire la care s-a constatat „*existența discernământului funcțional*” [art. 113¹ alin. (1) lit. a) *Cod penal*].

4. Minoritatea făptuitorului (art. 27 *Cod penal*) este o cauză care înlătură caracterul imputabil al unei fapte prevăzute de legea penală nejustificate. În prezența acestei cauze de neimputabilitate, fapta concretă săvârșită de către minor nu constituie infracțiune, motiv pentru care organul de urmărire penală va dispune clasarea cauzei, în vreme ce instanța de judecată va dispune o soluție de achitare.

Nefiind vorba despre o infracțiune, minorului nu îi pot fi aplicate măsuri educative, însă îi pot fi aplicate [în temeiul art. 107 alin. (3) din *Codul penal*.] anumite măsuri de siguranță.

Aceste măsuri de siguranță, prevăzute la art. 108 din *Codul penal*, sunt: a) obligarea la tratament medical; b) internarea medicală; c) interzicerea ocupării unei funcții sau a exercitării unei profesii; d) confiscarea specială; e) confiscarea extinsă.

Regimul măsurilor de siguranță menționate anterior (cazurile, conținutul și durata lor) sunt reglementate în cadrul art.109 -112¹ din *Codul penal*.

Suplimentar, față de minorul care a intrat în conflict cu legea penală, dar care nu răspunde penal, pot fi luate anumite măsuri de protecție specială potrivit *Legii nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, republicată, cu modificările și completările ulterioare*.

Aceste măsuri pot fi plasamentul sau supravegherea specializată.

Măsura supravegherii specializate constă în menținerea copilului în familia sa, sub condiția respectării de către acesta a unor obligații, cum ar fi: a) frecventarea cursurilor școlare;

b) utilizarea unor servicii de îngrijire de zi;

c) urmarea unor tratamente medicale, consiliere sau psihoterapie;

d) interzicerea de a frecventa anumite locuri sau de a avea legături cu anumite persoane¹.

Măsura plasamentului constă în plasarea copilului într-un serviciu de tip rezidențial specializat organizat în structura direcției generale de asistență socială și protecția copilului.

În plus, atât copilul, cât și părinții acestuia au obligația de a participa la programele speciale de consiliere psihologică organizate de direcția generală de asistență socială și protecția copilului sau de alte instituții de specialitate publice sau private.

De altfel, *Hotărârea Guvernului nr. 1439/2004 privind serviciile specializate destinate copilului care a săvârșit o faptă penală și nu răspunde penal*², stabilește, în cadrul art. 4, faptul că:

”(1) *Activitățile desfășurate în cadrul serviciilor specializate destinate protecției copilului care a săvârșit o faptă penală și nu răspunde penal au drept obiective:*

¹ Art. 85 din *Legea nr.273/2004*

² Publicată în *Monitorul Oficial al României nr. 872 din 24 septembrie 2004*

1. *prevenirea și combaterea acțiunilor sau comportamentelor deviante ale copiilor;*

2. *educarea copiilor în spiritul respectului față de lege și față de valorile morale, în spiritul toleranței, demnității și solidarității;*

3. *încurajarea și sprijinirea copiilor în evoluția spre o viață responsabilă și corectă;*

4. *responsabilizarea și conștientizarea copiilor față de factorii ce le-ar putea periclita dezvoltarea fizică și morală;*

5. *reintegrarea școlară, familială ori socială a copilului.*

(2) Pentru atingerea obiectivelor prevăzute la alin. (1) serviciile asigurate pot viza, între altele, organizarea de ședințe periodice de consiliere psihocomportamentală sau psihoterapie individuală ori derularea de programe de consiliere individuală și de grup cu beneficiarii."

5. Cu privire la Art. III din inițiativa legislativă, precizăm că, potrivit art. 78 din *Constituția României, republicată*, „*legea se publică în Monitorul Oficial al României și intră în vigoare la 3 zile de la data publicării sau la o dată ulterioară prevăzută în textul ei*".

Cu alte cuvinte, momentul intrării în vigoare a legii este marcat de două ipoteze:

(i) 3 zile de publicarea legii în Monitorul Oficial

sau

(ii) o altă dată stabilită de legiuitor, cu respectarea a două condiții: data să fie prevăzută în cuprinsul legii și aceasta să nu fie mai mică sau egală cu termenul de 3 zile de la publicare.

Ca atare, dispoziția privind momentul intrării în vigoare a legii este neconstituțională în forma propusă.

6. Apreciem că aplicarea prevederilor inițiativei legislative ar putea conduce la un impact negativ asupra bugetului consolidat.

În acest context, menționăm că Guvernul are obligația de a conduce politica fiscal-bugetară în mod prudent pentru a gestiona resursele, obligațiile bugetare și riscurile fiscale, iar adoptarea inițiativei legislative ar influența negativ ținta de deficit bugetar, stabilitatea macroeconomică și ratingul de țară în relația cu organismele financiare internaționale.

Având în vedere constrângerile bugetare actuale, precizăm că inițiativa legislativă nu răspunde obiectivelor de politică fiscală.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Gavril-Ilie BOLOJAN

Domnului deputat Sorin - Mihai GRINDEANU

Președintele Camerei Deputaților